

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Rüdiger Bartmann (Gladbeck, Saksamaa)

Hageja nõuded

— muuta Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 18. novembri 2009. aasta (asi R 656/2008-4) otsust nii, et hageja 22. aprilli 2008. aasta kaebus rahuldatakse tervikuna ja kaebuse vastustajalt apellatsioonikojas mõistetakse välja vastulausemenetluse, apellatsioonikojas toimunud menetluse ja käesoleva menetluse kulud;

— teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus ja saata asi tagasi Siseturu Ühtlustamise Ametisse otsuse tegemiseks.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „MAGIC LIGHT” kaupadele klassides 3, 8, 10, 21, 22, 26 ja 44 (taotlus nr 5 196 597).

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Rüdiger Bartmann.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Saksa sõnamärk „MAGIC LIFE” nr 30 415 611 kaupadele klassis 3.

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause osaliselt.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited: määruse (EÜ) nr 207/2009 (1) artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna apellatsioonikoda rikkus segiajamise tõenäosuse hindamisel õigusnormi.

(1) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

29. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Bank Melli Iran versus nõukogu

(Kohtuasi T-35/10)

(2010/C 100/72)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Bank Melli Iran (Teheran, Iraan) (esindaja: advokaat L. Defalque)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu määruse (EÜ) nr 1100/2009 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) lisa B jao punkt 4 ning nõukogu 18. novembri 2009. aasta otsus;

— mõista hageja käesoleva hagi seotud kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas palub hageja tühistada osaliselt nõukogu 17. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1100/2009 (1), millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (2) (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2 ning tunnistatakse kehtetuks otsus 2008/475/EÜ (3), osas, milles hageja on kantud füüsiliste ja juriidiliste isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid on vastavalt sellele sättele külmutatud.

Hageja palub tühistada lisa B jao punkt 4 hagejat puudutavas osas ning esitab oma nõuete toetuseks järgmised väited.

Esiteks väidab hageja, et vaidlustatud määrus ja vaidlustatud otsus võeti vastu hageja kaitseõigusi ning eelkõige tema õigust õiglasele asja arutamisele rikkudes, kuna talle ei esitatud ühtegi tõendit või dokumenti, mis nõukogu väiteid toetaksid. Lisaks kinnitab hageja, et 2008. aasta otsusele täiendavad väited on ebamäärased, ebaselged ning hagejal ei olnud võimalik neile vastata, kuna keelduti teda ära kuulamast.

Hageja väidab veel, et kostja on rikkunud kohustust esitada piisavad põhjendused.

Teiseks väidab hageja, et nõukogu ei esitanud individuaalseid ja konkreetseid põhjusi, mis õigustaksid vaidlustatud aktide vastuvõtmist, rikkudes määruse nr 423/2007 artikli 15 lõiget 3.

Kolmandaks väidab hageja, et kostja on väärtalt tõlgendanud määruse nr 423/2007 artikli 7 lõike 2 punkte a, b ja c, kuna hageja arvates ei selgitanud kostja, mil moel tõendab hageja tavapärase pangandustegevus tema osalust niisuguses Iraani tuumaenergiaalases tegevuses, mis kujutab endast tuumarelvade leviku ohtu, või otsest seotust sellega.

Lisaks vaidlustab hageja Üldkohtu 14. oktoobri 2009. aasta otsuse⁽⁴⁾ õiguspärasuse, mille peale hageja esitas apellatsioonkaebuse Euroopa Kohtule⁽⁵⁾ ja milles Üldkohus jättis rahuldamata tema taotluse tühistada nõukogu 23. juuni 2008. aasta otsus nr 2008/475/EÜ⁽⁶⁾. Sellega seoses väidab hageja, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et määrus nr 423/2007 ja otsus nr 2008/475/EÜ olid õiguspäraselt vastu võetud kvalifitseeritud hääleteenamusega, mitte liikmete ühehäälsuse otsusega. Hageja on arvamisel, et kuna määrus nr 423/2007 on käesoleva hagiga vaidlustatud määruse ja otsuse vastuvõtmise õiguslik alus, on eelnimetatud arutluskäik kohaldatav käesoleva hagi suhtes. Seega väidab hageja, et nõukogu rikkus asutamislepingus, selle rakendamist käsitlevates õigusnormides ja ühise seisukoha 2007/140/ÜVJP⁽⁷⁾ artikli 7 lõikes 2 sisalduvaid olulisi menetlusnorme.

Hageja vaidlustab Üldkohtu otsuse osas, milles kohus leidis, et määruse nr 423/2007 artikli 7 lõikel 2 põhinev nõukogu kaalutusõigus on autonoomne ja et ÜRO julgeolekunõukogu otsused ei oma seega asjas tähtsust, rikkudes proportsionaalsuse ja omandiõiguse põhimõtteid. Hageja väidab, et sama arutluskäik kehtib ka käesolevas kohtuasjas vaidlustatud määruse ja vaidlustatud otsuse kohta, kuna nõukogu ei võtnud arvesse ÜRO julgeolekunõukogu otsuseid ning rikkus seetõttu proportsionaalsuse ja omandiõiguse põhimõtteid.

⁽¹⁾ ELT 2009 L 303, lk 31.

⁽²⁾ Nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, ELT 2007 L 103, lk 1.

⁽³⁾ Nõukogu 23. juuni 2008. aasta otsus, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2, ELT 2008 L 163, lk 29.

⁽⁴⁾ Üldkohtu 14. oktoobri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-390/08: Bank Mellī Iran vs. nõukogu, kohtulahendite kogumikus veel avaldamata.

⁽⁵⁾ Kohtuasi C-548/09 P: Bank Mellī Iran vs. nõukogu.

⁽⁶⁾ ELT 2008 L 163, lk 29.

⁽⁷⁾ Nõukogu 27. veebruari 2007. aasta ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, ELT 2007 L 61, lk 49.

1. veebruaril 2010 esitatud hagi — Internationaler Hilfsfonds versus komisjon

(Kohtuasi T-36/10)

(2010/C 100/73)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Internationaler Hilfsfonds e.V. (Rosbach, Saksamaa)
(esindaja: advokaat H. Kaltenecker)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tunnistada tühisteks komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta ja 1. detsembri 2009. aasta otsused osas, milles nendes keelati hageja juurdepääs avalikustamata dokumentidele;

— mõista menetluskulud ja hageja kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta otsuse, millega jäeti osaliselt rahuldamata hageja taotlus tutvuda LIEN-lepingut 97-2011 puudutava toimiku avalikustamata dokumentidega ning komisjoni 1. detsembri 2009. aasta kirja, milles hagejale teatati, et tema kodustaotluse osas tutvuda LIEN-lepingut 97-2011 puudutava toimiku materjalidega ei ole võimalik tähtaegselt vastata.

Hagiavalduse põhjendusena väidab hageja sisuliselt, et komisjon ei olnud õigustatud keelama talle määruse (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾ artikli 4 lõigetes 3 ja 4 nimetatud eranditele tuginedes juurdepääsu nimetatud dokumentidele. Sellega seoses väidab ta ka, et seni avalikustamata dokumentide avalikustamiseks esineb ülekaalukas üldine huvi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).